

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

„Службен весник на Република
Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.

Среда, 7 август 1991
Скопје

Број 37

Год. XLVII

Аконтацијата за 1991 година изво-
сува 1.300 динари. Овој број чини 15
динари. Жиро сметка 40100-603-12488

729.

Врз основа на член 314 и член 318 став 1, точка 8 од Уставот на Република Македонија и член 10 од Законот за Републичкиот референдум („Службен весник на СРМ“ број 29/73), Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 6 август 1991 година, донесе

ОДЛУКА ЗА РАСПИШУВАЊЕ НА РЕФЕРЕНДУМ ВО РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Член 1

Со оваа одлука се распишува референдум во Република Македонија за претходно изјаснување на граѓаните за суверена и самостојна држава Македонија, со право да стапи во иден сојуз на суверени држави на Југославија.

Член 2

На референдумот граѓаните ќе се изјаснат за прашањето: „Дали сте за суверена и самостојна држава Македонија со право да стапи во иден сојуз на суверените држави на Југославија?“

„ЗА“

„ПРОТИВ“

Член 3

Референдумот ќе се одржи на 8 септември 1991 година.

Член 4

Референдумот ќе се спроведе на начин и постапка утврдени со Законот за републичкиот референдум.

Член 5

Референдумот ќе го спроведе Републичка комисија за спроведување на референдумот.

Член 6

Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 08-3376/1
7 август 1991 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Стојан Андов, с. р.

730.

Врз основа на член 16 од Законот за републичкиот референдум („Службен весник на СРМ“ бр. 29/73), Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 7 август 1991 година, донесе

ОДЛУКА ЗА ФОРМИРАЊЕ И ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ ЧЛЕНОВИ НА КОМИСИЈАТА ЗА СПРОВЕДУВАЊЕ НА РЕФЕРЕНДУМОТ

I

Се формира Комисија за спроведување на референдумот за изјаснување на граѓаните на Република Македонија за прашањето за суверена и самостој-

на држава Македонија, со право да стапи во иден Сојуз на суверените држави на Југославија (во натамошниот текст: Комисијата).

II

Комисијата има претседател и пет члена.

III

За претседател на Комисијата се именува Никола Конески, судија на Врховниот суд на Македонија, а за негов заменик Кочо Хаџи Лега, судија на Врховниот суд на Македонија.

За членови на Комисијата се именуваат:

1. Лазар Лабачевски — дипломиран правник,
2. Ванчо Чучевски — виши советник во Собранието на Република Македонија,
3. Агим Мифтари — судија на Округниот суд во Скопје,
4. Бахри Исџами — судија на Судот на здружениот труд на Македонија и
5. Евица Димоска — помошник на секретарот на Секретаријатот за законодавство.

За заменици на членовите на Комисијата се именуваат:

1. Димитар Велков — секретар на Комисијата за општествен надзор и претставки,
2. Димитар Спировски — виши советник во Собранието на Република Македонија,
3. Станка Петровска — советник во Секретаријатот за законодавство,
4. Александар Бошњаковски — судија на Округниот суд во Скопје и
5. Ведат Вели — судија на Округниот суд во Скопје.

За секретар на Комисијата се именува Георгина Мицковска — дипломиран правник.

За заменик на секретарот се именува Снежана Гушева — советник во Собранието на Република Македонија.

IV

Оваа одлука влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 08-3381/1
7 август 1991 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Стојан Андов, с. р.

731.

Врз основа на Амандман LXXV точка 3 алинеја 3 на Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија издава

УКАЗ

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ШУМИТЕ

Се прогласува Законот за изменување и дополнување на Законот за шумите,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата, одржана на 30 јули 1991 година.

Бр. 08-3304/1
31 јули 1991 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Киро Глигоров, с. р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
Стојан Андов, с. р.

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ШУМИТЕ

Член 1

Во Законот за шумите („Службен весник на СРМ“ број 20/74, 15/86, 51/88 и 20/90), во член 2 став 5 зборовите: „општинскиот орган на управата надлежен за шумарство, по прибавено мислење од општинскиот орган на управата надлежен за земјоделство“ се заменуваат со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“

Член 2

Во член 7 став 3 по зборот „сопственици“ се става точка, а зборовите до крајот на реченицата се бришат.

Член 3

Во член 7-а став 2 зборовите: „Извршниот совет на Собранието на Социјалистичка“ се заменуваат со зборовите: „Владата на“.

Член 4

Во член 17 став 2 зборовите: „Извршниот совет на Собранието на СРМ“ се заменуваат со зборовите: „Владата на Република Македонија“, а зборовите: „Републичката конференција на Социјалистичкиот сојуз на Македонија“ и „Републичкиот совет на Сојузот на синдикатите на Македонија“ се бришат.

Член 5

Во член 18 став 2 зборовите: „Републичкиот секретаријат за земјоделство, шумарство и водостопанство и на општинскиот орган на управата надлежен за шумарство на чија територија се наоѓаат шумите што се предмет на самоуправна спогодба“, се заменуваат со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 6

Во член 29 став 1 зборовите: „Републичкиот комитет за земјоделство, шумарство и водостопанство по претходно мислење на општината на чие подрачје се протега шумата на која се однесува шумско-стопанската основа, односно програмата за унапредување на шумите“ се заменуваат со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 7

Во член 38 став 1 се менува и гласи:

„Ознака за сеча на шума во општествена сопственост врши организацијата што стопанисува со шумата, а за шума на која постои право на сопственост, Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, односно организацијата што стопанисува со шуми што тоа ќе ја овласти“.

По став 1 се додаваат два нови става 2 и 3 кои гласат:

„Со актот за овластување од став 1 на овој член се утврдува подрачјето на кое организацијата ќе врши ознака за сеча, видот на работите и висината на надоместокот на трошоците за извршените работи.

Трошоците за ознака за сеча од став 2 на овој член ги сноси сопственикот на шумата“.

Ставот 2 станува став 4.

Член 8

Во член 44 став 1 зборовите „општинскиот орган на управата надлежен за работите на шумарството“ се заменуваат со зборовите „Министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Во став 2 зборот „општината“ се заменува со зборовите: „Министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 9

Член 52 став 1 се менува и гласи:

„За одржување и унапредување на шумите на кои постои право на сопственост се грижи Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство, односно организацијата што стопанисува со шуми што тоа ќе ја овласти“.

Ставовите 2, 3 и 4 се бришат.

Член 10

Член 53 се брише.

Член 11

Во член 58 став 4 зборовите: „општинскиот орган на управата надлежен за работите на сообраќајот“ се заменуваат со зборовите: „Министерството за урбанизам, градежништво, сообраќај и екологија“

Член 12

Во член 65 зборовите: „општинскиот орган на управата надлежен за работите на шумарството“, се заменуваат со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“, а зборовите: „општинскиот орган на управата надлежен за внатрешни работи“, се заменуваат со зборовите: „Министерството за внатрешни работи“.

Член 13

Во член 68 став 1 по зборот „одобрение“ се додаваат зборовите: „за сеча“ и се става точка, а зборовите до крајот на реченицата се бришат.

Член 14

Член 69 став 1 се менува и гласи:

„Чувањето на шумите во општествена сопственост го врши организацијата што стопанисува со шумите“.

Член 15

Во член 73 став 1 зборовите: „од шума“ се бришат.

Член 16

Во член 77 зборовите: „претседателот на Републичкиот комитет за земјоделство, шумарство и водостопанство“ се заменуваат со зборовите: „Министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 17

Во член 79 став 1 зборот „општината“ се заменува со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Во став 2 зборовите: „Извршниот совет“ се заменуваат со зборовите: „Владата на Република Македонија“.

Член 18

Во член 84 ставовите 1 и 3 зборот „амортизацијата“ се заменува со зборовите: „висината на средствата за проста репродукција“.

Во став 3 бројот „20“ се заменува со бројот „16“. По став 3 се додаваат два нови става 4 и 5 кои гласат:

„Сопствениците на шуми плаќаат надоместок во висина од 15% од вредноста на исечената нето дрвна маса пресметана по пазарни цени на дрвото во тековната година според статистички податоци.

Средствата од ставовите 1 и 4 на овој член се користат за проста репродукција на постојните шуми“.

Член 19

Членот 86 се менува и гласи:

„Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство определува кои површини на голеини ќе се пошумуваат“.

Член 20

Во член 87 зборот „општината“ се заменува со зборовите: „Собранието на Републиката“.

Член 21

Во член 89 ставовите 1 и 2 зборот „општините“ се брише.

Член 22

Во член 90 став 1 се менува и гласи:

„Катастарот на шумите го установува и го води Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Во став 3 зборот „општината“ се заменува со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 23

Членот 91 се брише

Член 24

Во член 92 став 2 се брише.

Став 3 се менува и гласи:

„Претставниците на Републиката ги именува и члениот број го утврдува Собранието на Република Македонија“

Член 25

Во член 95 зборовите: „собранието на општината“ се заменуваат со зборовите: „Собранието на Републиката“.

Член 26

Глава IX „УТВРДУВАЊЕ НА ГРАНИЦИТЕ НА ШУМИТЕ ВО ОПШТЕСТВЕНА СОПСТВЕНОСТ“ и членовите од 96 до 103 се бришат.

Член 27

Во член 107 став 2 се брише.

Член 28

Во член 108 зборовите: „вршат органите надлежни за работите на шумарската инспекција“, се заменуваат со зборовите: „врши Републичкиот инспекторат за земјоделство и шумарство преку шумарски инспектори“.

Член 29

Членовите 109, 111 и 112 се бришат.

Член 30

Во член 110 зборовите: „општинскиот орган на шумарската инспекција“ се заменуваат со зборовите: „Републичкиот инспекторат за земјоделство и шумарство“.

Член 31

Во член 113 став 2 зборовите: „старешината на органот кој врши работи на шумарската инспекција“ се заменуваат со зборовите: „министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Став 3 се менува и гласи:

„Образецот за легитимацијата од став 2 на овој член го пропишува министерот за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 32

Во член 115 по ставот 1 се додава нов став 2 кој гласи:

„Против решението од став 1 на овој член може да се изјави жалба до Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Ставовите 2 и 3 стануваат ставови 3 и 4.

Член 33

Во членовите 19, 32 ставовите 1 и 3, 33, 34, 43 став 2, 45 став 2, 48, 49, 51, 52 ставовите 1 и 2, 54 ставовите 2 и 3, 59 став 3, 62, 67, 73 став 3, 74 став 3, 79 став 1, 90 ставите 1 и 3 и 107 став 2 зборовите: „Републичкиот комитет за земјоделство, шумарство и водостопанство“, „собранието на општината“, „општинскиот орган на управата надлежен за работите на шумарството“, и „општината“ со различно членување и број, се заменуваат со зборовите: „Министерството за земјоделство, шумарство и водостопанство“.

Член 34

Со влегувањето во сила на овој закон престанува да важи Законот за средствата за пошумување на голините („Службен весник на СРМ“ бр. 48/74).

Член 35

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“.

732.

Врз основа на член 4 од Законот за општествена контрола на цените („Службен весник на СРМ“ бр. 20/90) и 45 од Законот за Владата, Владата на Република Македонија на седницата одржана на 5 август 1991 година донесе

О Д Л У К А**ЗА ОПРЕДЕЛУВАЊЕ НА НАЈВИСОКИ МАЛОПРОДАЖНИ ЦЕНИ НА ОДДЕЛНИ ДЕРИВАТИ НА НАФТА**

1. Се определуваат највисоки малопродажни цени на одделни деривати од нафта, и тоа:

1) Моторен бензин:

— МБ 86	24,00 дин./литар
— МБ 98	24,70 дин./литар
— БМБ 95	24,60 дин./литар

2) Дизел гориво:

— Д ₁	21,20 дин./литар
— Д ₂	20,90 дин./литар
— ЕЛ	10,60 дин./литар

2. Цените од точката 1 на оваа одлука во малопродажбата ќе се зголемуваат од 6 август 1991 година од 00,01 часот.

3. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 23-1719/1

5 август 1991 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с. р.

733.

Врз основа на член 11 и 45 од Законот за Владата на Република Македонија („Службен весник на СРМ“ бр. 38/90), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 5 август 1991 година, донесе

О Д Л У К А**ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ И ДОПОЛНУВАЊЕ НА ОДЛУКАТА ЗА РЕПУБЛИЧКИ НАДОМЕСТОЦИ НА ОДДЕЛНИ ПРОИЗВОДИ****Член 1**

Во Одлуката за републички надоместоци на одделни производи („Службен весник на Република Македонија“ бр. 23/91 и 34/91), во член 2, под „а“, потточка 1 и 2 се менуваат и гласат:

1. Моторен бензин:

— МБ-86	6,433
— МБ-98	6,357
— БМБ-95	6,527

2. Дизел гориво

— Д ₁	6,484
— Д ₂	6,534
— ЕЛ	1,00

Член 2

Средствата од член 1 на оваа одлука обврзаниците на надоместокот ќе ги уплатуваат, и тоа по 2,00 динари во Републичкиот буџет, а разликата до вкупниот износ на надоместокот и надоместокот во износ од 1,00 динари за дизел гориво ЕЛ на сметката на Министерството за стопанство, што се води

во Службата на општественото книговодство во Републиката, во рок и на начин пропишан за пресметување и плаќање на основниот данок на промет.

Член 3

Оваа одлука ќе се применува од 5 август 1991 година, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 23-1719/2

5 август 1991 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с. р.

734.

Врз основа на член 32 од Законот за Владата на Социјалистичка Република Македонија („Службен весник на СРМ“ број 38/90), и Одлуката за дополнување на Деловникот за работа на Владата на Социјалистичка Република Македонија, („Службен весник на СРМ“ бр. 33/91), Владата на Република Македонија, на седницата одржана на 24 јули 1991 година, донесе

О Д Л У К А

ЗА ОБРАЗУВАЊЕ КОМИСИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ НА УПРАВНИ РАБОТИ ВО ВТОР СТЕПЕН ОД ОБЛАСТА НА ИМОТНО-ПРАВНИТЕ РАБОТИ

1. Се образува Комисија за решавање на управни работи во втор степен од областа на имотно-правните работи.

Комисијата ќе решава во втор степен по жалби изјавени против решенијата донесени во управна постапка од Министерството за финансии.

2. Комисијата се состои од претседател и двајца членови.

3. За претседател на Комисијата се именува: — Илија Андонов — Ченго, член на Владата на Република Македонија.

4. За членови се именуваат:
— Оливера Филиповска, дипломиран правник во Министерството за финансии,
— Милка Славковска, дипломиран правник во Министерството за финансии.

5. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“.

Бр. 17-1661/1

24 јули 1991 година

Скопје

Претседател на Владата,
д-р Никола Кљусев, с. р.

735.

О Д Л У К А

ЗА ОЦЕНУВАЊЕ НА УСТАВНОСТА НА ОДРЕДБИТЕ НА ЧЛЕН 24 И ЧЛЕН 28 ТОЧКА 7 ОД ЗАКОНОТ ЗА ЈАВНОТО ПРАВОБРАНИТЕЛСТВО

1. Уставниот суд на Југославија, со решението IV — број 84/1-89 од 23 мај 1990 година, поведе постапка за оценување на уставноста на одредбите од член 28 точка 7 и на одредбата од член 24 од Законот за јавното правобранителство на СР Македонија („Службен весник на СР Македонија“, бр. 9/77, 6/81, 11/87 и 10/90).

2. Со одредбите на член 24 став 1 од Законот за јавното правобранителство е пропишано дека за јавен правобранител и за заменик на јавен правобранител може да биде именуван државјанин на Социјалистичка Федеративна Република Југославија, дипломиран правник со положен правосуден испит, со потребно искуство и со морално-политички квалитети за вршење на таа функција, а со одредбата на член 28 точка 7 е пропишано дека јавен правобранител односно негов заменик ќе биде разрешен

од должноста пред истекот на времето на кое е именуван, ако се утврди дека морално-политички е неподобен за вршење на функцијата.

3. Со одредбите на член 159 став 1, член 160 став 3 и член 166 од Уставот на СФРЈ загарантирано е правото на работа, на достапност на секое работно место и функција во општеството под еднакви услови и слободата на мисла и определба.

Со одредбите на член 203 став 1 и 2 од Уставот на СФРЈ е утврдено дека слободите и правата, загарантирани со тој устав, не можат да се одземат ниту да се ограничат, и дека со закон се определува во кои случаи и под кои услови користењето на слободите и правата противно на Уставот на СФРЈ повлекува ограничување или забрана на користењето на тие слободи и права.

Слободите и правата утврдени со Уставот на СФРЈ се остваруваат, според одредбата на член 203 став 3 од Уставот на СФРЈ, врз основа на Уставот на СФРЈ.

Уставниот суд на Југославија смета дека оспорените одредби на наведениот закон не се во согласност со Уставот на СФРЈ, бидејќи оцени дека во Уставот на СФРЈ нема основ со закон да се пропише дека лицето кое се избира или именува на некоја должност мора да има определена политичка определба односно определен поглед на свет.

Таа оценка Уставниот суд на Југославија ја заснова врз одредбите на Уставот со кои се утврдени слободите на граѓаните и правото на работа, а посебно врз наведените одредби на Уставот на СФРЈ, со кои на граѓаниот му е загарантирана слободата на мисла и определба и достапноста на секое работно место и функција во општеството.

4. Уставниот суд на Југославија, врз основа на одредбата од член 375 став 1 точка 4 на Уставот на СФРЈ и на одредбата од член 36 на Деловникот на Уставниот суд на Југославија, на седницата одржана на 13 февруари 1991 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се утврдува дека одредбите на член 24 и член 28 точка 7 од Законот за јавното правобранителство, во делот со кој е утврдено дека за јавен правобранител односно за заменик на јавен правобранител може да се избира лице кое има морално-политички квалитети, односно дека јавен правобранител и негов заменик ќе бидат разрешени ако се утврди дека не се морално-политички подобни за вршење на таа функција, не се во согласност со Уставот на СФРЈ.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен лист на СФРЈ“ и во „Службен весник на Република Македонија“.

Оваа одлука Уставниот суд на Југославија ја донесе во состав: претседател на Судот Милован Бузациќ и судии Хрвое Бачиќ, Божидар Булатовиќ, м-р Крсте Чаловски, д-р Омер Ибрахимагиќ, д-р Бранислав Ивановиќ, Пјетер Коља, Димче Козаров, д-р Иван Кристан, Вељко Марковиќ, Радко Мочивник, Душан Ружиќ и Милосав Стијовиќ.

IV. бр. 84/1-89

13 февруари 1991 година

Белград

Претседател
на Уставниот суд на Југославија,
Милован Бузациќ, с. р.

736.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 12 јуни 1991 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВААТ член 4 став 1 алинеја 5 и член 9 од Одлуката за изменување и дополнување на Одлуката за организирање на Јавното претпријатие за комунални дејности „Охридски комуналец“

во Охрид, донесена од Собранието на општината Охрид на 4 октомври 1990 година.

2. СЕ СТАВА ВОН СИЛА решението У. бр. 216/90 од 27 февруари 1991 година за запирање на извршувањето на поединечните акти и дејствија преземени врз основа на оспорените одредби од одлуката означена во точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ во „Службен гласник на општина Охрид“ и во означеното јавно претпријатие на начин определен за објавување на општите акти.

4. Уставниот суд на Македонија, со Решение У. бр. 216/90 од 27 февруари 1991 година, поведе постапка за оценување уставноста и законитоста на оспорените одредби од одлуката означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нивната согласност со Уставот односно спротивност со закон и нареди запирање од извршување на поединечните акти и дејствија преземени врз основа на тие одредби до донесувањето на конечна одлука.

5. На седницата Судот утврди дека во оспорениот член 4 став 1 алинеја 5 и член 9 од Одлуката е предвидено именувањето и разрешувањето на директорот на јавното претпријатие да го врши Собранието на општината Охрид.

Согласно член 51 од Уставот посебниот општествен интерес во вршењето на определени дејности се остварува и со учество на претставници на општествената заедница во одлучувањето за именување и разрешување на работоводниот орган на организацијата.

Согласно член 122 став 6 од Уставот со закон може да се пропишат посебни услови и начин на именување и разрешување и посебни права на работоводниот орган во организациите што вршат дејност односно работи од посебен општествен интерес.

Согласно точка 1 став 5 од Амандман LXI на Уставот во стопанските и другите организации се именува работоводен орган, во согласност со закон.

Според член 54 став 1 од Законот за претпријатијата директорот на општественото претпријатие го именува работничкиот совет на претпријатието, а овие одредби, согласно член 24-б од Законот, сообразно се применуваат и на јавните претпријатија.

Во член 9 од Законот за работењето и управувањето на организациите на здружениот труд што вршат комунални дејности од посебен општествен интерес („Службен весник на СРМ“ бр. 36/77), е пропишано дека при именувањето и разрешувањето на работоводниот орган на организацијата што врши дејност од посебен општествен интерес, органите одлучуваат со учество на претставници на општествената заедница.

Од изнесените уставни и законски одредби произлегува дека директорот на јавното претпријатие го именува работничкиот совет, доколку со закон не е пропишан поинаков начин и постапка за именување.

Со оглед на тоа што со Законот за работењето и управувањето на организациите на здружениот труд што вршат комунални дејности од посебен општествен интерес не е предвидена можност директорот на организациите што вршат комунални дејности да го именува орган надвор од организацијата, Судот оцени дека оспорените одредби од Одлуката не се во согласност односно се во спротивност со означените уставни и законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука.

У. бр. 216/90
12 јуни 1991 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р Јордан Арсов, с. р.

737.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 12 јуни 1991 година, донесе

О Д Л У К А

1. СЕ УКИНУВААТ член 4 став 1 алинеја 5 и член 9 од Одлуката за изменување и дополнување на Одлуката за организирање на РО „Водовод“ во Охрид како јавно претпријатие, донесена од Собранието на општина Охрид на 4 октомври 1990 година.

2. СЕ СТАВА ВОН СИЛА решението У. бр. 221/90 од 27 февруари 1991 година за запирање на извршувањето на поединечните акти и дејствија преземени врз основа на оспорените одредби од одлуката означена во точката 1 од оваа одлука.

3. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ во „Службен гласник на општина Охрид“ и во означеното јавно претпријатие на начин определен за објавување на општите акти.

4. Уставниот суд на Македонија, со Решение У. бр. 221/90 од 27 февруари 1991 година, поведе постапка за оценување уставноста и законитоста на оспорените одредби од одлуката означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето за нивната согласност со Уставот односно спротивност со закон и нареди запирање од извршување на поединечните акти и дејствија преземени врз основа на тие одредби до донесувањето на конечна одлука.

5. На седницата Судот утврди дека во оспорениот член 4 став 1 алинеја 5 и член 9 од Одлуката е предвидено именувањето и разрешувањето на директорот на јавното претпријатие да го врши Собранието на општината Охрид.

Согласно член 51 од Уставот посебниот општествен интерес во вршењето на определени дејности се остварува и со учество на претставници на општествената заедница во одлучувањето за именување и разрешување на работоводниот орган на организацијата.

Согласно член 122 став 6 од Уставот со закон може да се пропишат посебни услови и начин на именување и разрешување и посебни права на работоводниот орган во организациите што вршат дејност односно работи од посебен општествен интерес.

Согласно точка 1 став 5 од Амандман LXI на Уставот во стопанските и другите организации се именува работоводен орган, во согласност со закон.

Според член 54 став 1 од Законот за претпријатијата директорот на општественото претпријатие го именува работничкиот совет на претпријатието, а овие одредби, согласно член 24-б од Законот, сообразно се применуваат и на јавните претпријатија.

Во член 9 од Законот за работењето и управувањето на организациите на здружениот труд што вршат комунални дејности од посебен општествен интерес („Службен весник на СРМ“ бр. 36/77), е пропишано дека при именувањето и разрешувањето на работоводниот орган на организацијата што врши дејност од посебен општествен интерес, органите одлучуваат со учество на претставници на општествената заедница.

Во член 163 од Законот за водите („Службен весник на СРМ“ бр. 6/81, 37/87, 51/88, 20/90, 23/90 и 24/91) е предвидено дека собранието на општината односно Владата на Републиката дава согласност за именување и разрешување на работоводниот орган на водостопанската организација на здружениот труд.

Од изнесените уставни и законски одредби произлегува дека директорот на јавното претпријатие го именува работничкиот совет, доколку со закон не е пропишан поинаков начин и постапка за именување.

Со оглед на тоа што во Законот за работењето и управувањето на организациите на здружениот труд што вршат дејности од посебен општествен интерес и во Законот за водите не е предвидена можност директорот на организациите што ги вршат овие дејности да го именува орган надвор од организацијата, Судот оцени дека оспорените одредби од Одлуката не се во согласност односно се во спротивност со означените уставни и законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точките 1 и 2 од оваа одлука

У. бр. 221/90
12 јуни 1991 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р **Јордан Арсов**, с. р.

738.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 26 јуни 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА Одлуката за донесување на Деталниот урбанистички план на станбените заедници 6 и 7, донесена од Собранието на општината Битола на 31 март 1989 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и „Службен гласник на општина Битола“.

3. Уставниот суд на Македонија, со Решение У. бр. 6/91 од 8 мај 1991 година, поведе постапка за оценување законитоста на одлуката означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што за планот во фазата на нацрт бил обезбеден јавен увид и јавна расправа само во една месна заедница, а не и во другите месни заедници кои се опфатени со деталниот урбанистички план, што било во спротивност со закон.

4. На седницата Судот утврди дека Деталниот урбанистички план на 6 и 7 станбена заедница во Битола опфаќа 4 месни заедници, и дека по него во фаза на нацрт бил обезбеден јавен увид и организирана јавна расправа само во една месна заедница.

5. Според член 31 став 4 од Законот за системот на просторното и урбанистичкото планирање („Службен весник на СРМ“ бр. 38/85 и 18/89), кој се применувал во времето на донесувањето на оспорениот план, просторниот и урбанистичкиот план, освен урбанистичкиот проект, задолжително се ставаат во фазата нацрт на план на јавен увид и јавна расправа. И според член 31 став 2 од Законот за изменување и дополнување на Законот за просторното и урбанистичкото планирање („Службен весник на СРМ“ бр. 38/90) нацртот на просторниот и урбанистичкиот план задолжително се става на јавна расправа, а според став 4 од овој член јавната расправа за урбанистичкиот план се спроведува со излагање на плановите најмалку 15 дена во соодветна просторија на месната заедница, а забелешките на граѓаните и другите заинтересирани субјекти се доставуваат до органот надлежен за работите на урбанизмот во писмена форма во рок од 15 дена, по завршувањето на јавната расправа.

Од изнесените законски одредби произлегува дека урбанистичкиот план во фазата на нацрт задолжително се става на јавен увид, со можност граѓаните да даваат свои забелешки и предлози по него.

Со оглед на тоа што во конкретниот случај на граѓани од сите месни заедници кои се опфатени со урбанистичкиот план не им било овозможено да ги изнесат своите забелешки и предлози, Судот ут-

врди дека одлуката за донесување на деталниот урбанистички план е во спротивност со означените законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 6/91
26 јуни 1991 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р **Јордан Арсов**, с. р.

739.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 5 јуни 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ ОДБИВА предлогот за оценување уставноста и законитоста на тарифен број 4 од Тарифата на посебниот општински данок на надоместоци на услуги и данок на промет на производи, составен дел на Одлуката за воведување на посебен општински данок на надоместоци на услуги и данок на промет на производи, донесена од Собранието на општината Прилеп на 1 април 1989 година („Службен гласник на општина Прилеп“ бр. 4/89 и 1/89).

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и во „Службен гласник на општина Прилеп“.

3. Работната организација за прикажување филмови во Прилеп, со предлог поднесен до Уставниот суд на Македонија, поведе постапка за оценување уставноста и законитоста на тарифниот број означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што Општината неосновано определила дека работната организација врши услуги за кои треба да плаќа посебен данок, што не било во согласност со Уставот и било во спротивност со закон.

4. На седницата Судот утврди дека во ставот 1 од тарифниот број 4 е предвидено на влезни билети за кино претстави да се плаќа данок на надоместоци на услуги по стапка од 50%, при што како даночна основица е утврдена цената на влезниот билет, а 60% од пресметаниот данок се отстапува на приредувачите на кинопретставите со намена за задолжително учество во деловниот фонд за користење на инвестиции, внесување на кино опрема и уредување на кино сали, а 40% се уплатува во буџетот на општината.

Понатаму, Судот утврди дека со член 1 од Одлуката за измена на Одлуката за воведување на посебниот општински данок на надоместоци на услуги и данок на промет на производи, донесена од Собранието на општината Прилеп на 23 мај 1990 година, се брише тарифниот број 4.

5. Според член 86 став 1 од Уставот системот, изворите и видовите даноци, такси и други давачки се утврдуваат со закон. Во ставот 2 од овој член, кој престана да важи со точката 6 од Амандман LXIX на Уставот, беше предвидено општините и Републиката самостојно да ја утврдуваат висината на даноците, таксите и другите давачки, што според законот се нивни приходи и располагаат со нив.

Според член 1 став 5 од Законот за оданочување на производите и услугите во прометот („Службен лист на СФРЈ“ бр. 33/72, 39/72, 55/72, 12/73, 28/73, 36/75, 58/75, 7/77, 61/78, 26/79, 5/80, 63/80, 3/81, 23/82, 15/83, 43/83, 71/84, 4/85, 39/85, 11/86, 21/87, 10/88, 27/88, 31/88, 41/88, 41/89, 46/89, 60/89 и 65/89), кој се применувал во времето на донесување на оспорената тарифа, посебното оданочување на услугите во прометот се вршело по пат на посебен данок на надоместок на услугите според одредбите на овој закон, законите на републиките и автономните покраини и одлуките на општините.

Понатаму, според член 11 став 1 од овој закон данок на надоместоци на услугите може да се пропише само за определени услуги, при што, согласно член 40 од овој закон, не е предвидено да биде преземено наплатувањето на посебен данок на промет на продадени влезни билети за кино претстави. Според член 3 став 4 од Законот за привремени мерки за данокот на промет на производи и услуги („Службен лист на СФРЈ“ бр. 4/91), посебниот данок на промет на услуги е данокот што се плаќа на територијата на општината врз основа на прописот на општината, кој е во согласност со овој закон и со закон на републиката.

Понатаму, според член 1 од Законот за посебниот данок на промет на производи и услуги („Службен весник на СРМ“ бр. 39/82, 48/82, 23/83, 13/84, 23/84, 31/84, 22/85, 44/85, 4/87, 36/87, 44/87, 50/87, 10/88, 20/88, 28/88, 36/88, 49/88 и 46/89), посебниот данок на промет на производи и посебниот данок на надоместоци за услугите се плаќа според одредбите на законот за оданочување на производи и услуги во прометот, одредбите на овој закон и одлуките на општините со кои се воведува посебниот општински данок, при што е предвидено само одлудување од плаќање посебен данок на промет за прикажување на филмови за настава.

Од изнесените законски одредби произлегува дека не постои законско ограничување за воведување данок на надоместоци за услуги од влезни билети за кино претстави, освен за прикажување на филмови за настава, поради што Судот утврди дека оспорениот тарифен број 4 не бил во спротивност со означените законски одредби во време на важењето.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 13/90

5 јуни 1991 година

Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р **Јордан Арсов**, с. р.

740.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 26 јуни 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ ОДБИВА предлогот за оценување законитоста на член 2 од Одлуката за менување на границите на катастарските општини Крива Паланка, Конопница, Кошари, Лозаново и Дрење, донесена од Собранието на општината Крива Паланка на 25 ноември 1987 година.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и во „Службен гласник на општината Крива Паланка“.

3. Советот на Месната заедница во село Кошари, Општина Крива Паланка, со предлог поднесен до Уставниот суд на Македонија, поведе постапка за оценување уставноста и законитоста на одредбата на одлуката означена во точката 1 од оваа одлука, затоа што пропишувала присоединување на дел од подрачјето на една месна заедница (Село Кошари) кон подрачјето на друга месна заедница (Крива Паланка), со што Собранието на општината Крива Паланка образува нова месна заедница на пошироко подрачје без учество во одлучувањето на граѓаните од тие подрачја, што било во несогласност со член 132 став 7 од Уставот и било во спротивност со член 2 од Законот за начелата на постапката за образување месни заедници за основите на изборниот систем на месните заедници („Службен весник на СРМ“ бр. 30/77 и 43/81). Понатаму, подносителот на предлогот смета дека со означената одредба од Одлуката се укинува Месната заедница во село Кошари, на тој начин што се дели на два дела кои функционално не се поврзани и што во неа остануваат само 7—8 семејни домаќинства со околу 25

жителите, поради што и од овој аспект Одлуката била во несогласност со означената одредба од Уставот и била во спротивност со означената одредба од Законот. Подносителот на предлогот смета дека присоединувањето на делот од подрачјето на Месната заедница во село Кошари и предвидувањето изградба на индивидуални станбени згради на тоа земјоделско земјиште е во спротивност и со Законот за заштита и користење на земјоделското земјиште („Службен весник на СРМ“ бр. 7/86, 51/88 и 15/90).

4. На седницата Судот утврди дека со член 2 од Одлуката се пропишува менување на граничната линија помеѓу катастарските општини Крива Паланка и Кошари, при што прецизно се определуваат меѓните белези.

Понатаму, Судот утврди дека со оспорената одлука не се уредуваат прашања на присоединување на дел од подрачјето на една месна заедница кон друга и образување нова месна заедница односно укинување на постојна месна заедница, ниту, пак, се уредуваат прашања за пренамена на земјоделско земјиште.

5. Според член 28 став 1 од Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 27/86), кој важел во време на донесувањето на оспорената одлука, собранието на општината можело да врши менување на границите на катастарските општини, а согласно член 26 став 2 од овој закон собранието на општината можело, ако за тоа постојат причини, да формира една катастарска општина за подрачјето на две или повеќе населени места. Меѓутоа, со член 12 од Законот за изменување и дополнување на Законот за премер, катастар и запишување на правата на недвижностите („Службен весник на СРМ“ бр. 17/91) е пропишано во иднина менувањето на границите на катастарските општини за кои е извршен премер и изработен катастар на недвижностите да го врши Владата на Република Македонија, а со член 10 од овој закон е определено Републичката геодетска управа да може ако за тоа постојат причини, да формира една катастарска општина за подрачјето на две или повеќе населени места.

Според тоа собранието на општината било овластено да ги менува границите на катастарските општини, при што новопроформираната катастарска општина може да опфати подрачје на повеќе населени места, што само по себе не претставува менување на подрачјето на месните заедници, поради што Судот утврди дека не може да се постави прашањето за спротивноста на оспорената одредба од Одлуката со означените законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 2/90

26 јуни 1991 година

Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р **Јордан Арсов**, с. р.

741.

Уставниот суд на Македонија, врз основа на член 20 од Законот за основите на постапката пред Уставниот суд на Македонија и за правното дејство на неговите одлуки, на седницата одржана на 26 јуни 1991 година, донесе

ОДЛУКА

1. СЕ УКИНУВА Решението за донесување на урбанистички проект за VIII зона од централното градско подрачје, донесено од Извршниот совет на Собранието на општината Охрид на 8 февруари 1990 година, во делот во кој се предвидува пристапна патека на КП. бр. 15508.

2. Оваа одлука ќе се објави во „Службен весник на Република Македонија“ и во „Службен гласник на општина Охрид“.

3. Уставниот суд на Македонија, со Решение У. бр. 21/91 од 8 мај 1991 година, поведе постапка за оценување законитоста на решението означено во точката 1 од оваа одлука, затоа што се постави прашањето дали тоа е донесено во постапка спро-

тивно на пропишаната со Законот за системот на просторното и урбанистичкото планирање.

4. На седницата Судот утврди дека со Одлука за измена на дел од деталниот урбанистички план за Прва урбана единица, донесена од Собранието на општината Охрид на 24 март 1988 година, на КП. бр. 15508 е предвидена индивидуална станбена зграда од П + 1 кат, при што на јужната страна под објектот е предвиден пасаж (премин). Исто така, Судот утврди дека со оспорениот проект се предвидува пристапна патека, а не премин под објектот, а за оваа измена не била организирана јавна расправа.

5. Според член 13 став 3 од Законот за системот на просторното и урбанистичкото планирање („Службен весник на СРМ“ бр. 33/85 и 18/89) во урбанистички планови спаѓаат: основен урбанистички план; детален урбанистички план; урбанистички проект и урбанистички план за помало населено место. Согласно член 19 став 3 од овој закон урбанистички проект се донесува за населено место на кое претстои комплексна изградба и реконструкција или претставува посебна карактеристична урбанистичко-архитектонска односно историско-градителска целина. Според член 31 став 4 од Законот, кој беше во важност во времето на донесувањето на оспореното решение, просторниот и урбанистичкиот план, освен урбанистичкиот проект, задолжително се ставаат во фазата на нацрт на план на јавен увид и јавна расправа. Согласно член 34 став 1 од Законот просторен односно урбанистички план донесува Собранието на општествено-политичката заедница, а според став 2 на истиот член од Законот собранието на општината може донесувањето на урбанистичкиот проект да го пренесе во надлежност на својот извршен совет. Согласно ставот 3 на овој член од Законот собранието на општината може да одлучи деталниот урбанистички план и урбанистичкиот проект да се изработуваат и донесуваат како единствен акт во постапка што со овој закон е утврдена за просторните и урбанистичките планови.

Од изнесените законски одредби, како и од членот 53 од Законот, според кој решението за локација се издава врз основа на детален урбанистички план, според мислењето на Судот, произлегува дека со урбанистичкиот проект не може да се вршат измени и дополнувања на деталниот урбанистички план. Согласно член 23 став 3 од Законот за изменување и дополнување на Законот за системот на просторното и урбанистичкото планирање („Службен весник на СРМ“ бр. 38/90) урбанистичкиот проект може да се донесе врз основа на основен урбанистички план, во постапка што со овој закон е утврдена за детален урбанистички план.

Со оглед на тоа што со оспореното решение се врши измена на деталниот урбанистички план без да биде обезбедена постапката пропишана со закон, Судот утврди дека решението во делот во кој се предвидува пристапна патека на КП. бр. 15508, е во спротивност со означените законски одредби.

Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

У. бр. 21/91

26 јуни 1991 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Македонија,
м-р Јордан Арсов, с. р.

О Б Ј А В И

Врз основа на член 175 став 3 од Законот за даноците на граѓаните („Службен весник на СРМ“ бр. 12/87, 34/87, 50/87, 7/88, 51/88, 7/89, 6/89, 4/90, 15/90, 30/90 и 47/90) и член 17 од Законот за данокот од доходот („Службен весник на СРМ“ број 42/80, 38/81, 22/85, 42/85, 46/86, 7/88, 14/88, 42/88, 51/88, 18/89, 26/89, 36/89, 43/89, 47/89, 4/90, 5/90,

15/90, 23/90, 30/90 и 36/90), Републичкиот завод за статистика го утврди и објавува

ПРОЦЕНТОТ НА ПОРАСТОТ НА ЦЕНИТЕ НА МАЛО ВО МЕСЕЦ ЈУЛИ 1991 ГОДИНА

Кумулативниот пораст на цените на мало во Републиката во периодот јануари — јули 1991 година во однос на просечните цени на мало во 1990 година изнесува 58,2%.

Директор
на Републичкиот завод за статистика,
Светлана Ангеновска, с. р.

Врз основа на член 175, став 3 од Законот за даноците на граѓаните („Службен весник на СРМ“ бр. 12/87, 34/87, 50/87, 7/88, 51/88, 7/89, 6/89, 4/90, 15/90, 30/90 и 47/90), Републичкиот завод за статистика го утврдува и објавува

ПРОЦЕНТОТ НА ПОРАСТОТ НА ПРОСЕЧНИОТ ЛИЧЕН ДОХОД ВО РЕПУБЛИКАТА ЗА МЕСЕЦ МАЈ 1991 ГОДИНА

1. Кумулативниот пораст на просечниот личен доход во Републиката во периодот јануари — мај 1991 година, во однос на просечните лични доходи во 1990 година изнесуваат 34,8%.

2. Кумулативниот пораст на просечниот личен доход во Републиката во периодот јануари — декември 1990 година и јануари — мај 1991 година, во однос на просечните лични доходи во 1989 година изнесуваат 513,4%.

Директор
на Републичкиот завод за статистика,
Светлана Антоновска, с. р.

Согласно член 58 став 2 и член 59 став 1 од Општиот колективен договор за стопанството на Македонија („Службен весник на СРМ“ бр. 30/90), потписниците

Објавуваат

дека цената на работната сила за најнизок степен на сложеност — најнискиот личен доход се коригира сразмерно на процентот на зголемување на трошоците на животот во јуни 1991 година во однос на декември 1990 година и изнесува 3.784,00 динари.

Сојуз на синдикатите на Македонија
Стопанска комора на Македонија

СОДРЖИНА

729. Одлука за распишување на референдум во Република Македонија — — — —	605
730. Одлука за формирање и за определување членови на Комисијата за спроведување на референдумот — — — —	605
731. Закон за изменување и дополнување на Законот за шумите — — — —	606
732. Одлука за определување на највисоки малопродажни цени на одделни деривати на нафта — — — —	607
733. Одлука за изменување и дополнување на Одлуката за републички надоместоци на одделни производи — — — —	607
734. Одлука за образување Комисија за решавање на управни работи во втор степен од областа на имотно-правните работи —	608
735. Одлука на Уставниот суд на Југославија, IV бр. 84/1-89 од 13 февруари 1991 година	608
736. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 216/90 од 12 јуни 1991 година —	608
737. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 221/90 од 12 јуни 1991 година —	609
738. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 6/91 од 26 јуни 1991 година —	610
739. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 13/90 од 5 јуни 1991 година —	610
740. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 2/90 од 26 јуни 1991 година —	611
741. Одлука на Уставниот суд на Македонија, У. бр. 21/91 од 26 јуни 1991 година —	612